

Quyết định của Ủy ban Nobel Hoà bình khi trao giải cho Lưu Hữu Ba không phải là một sự “can thiệp thô bạo vào nội bộ Trung Quốc” hay là “trò hề nhằm chèn ép Trung Quốc” như quan chức Bắc Kinh lên tiếng phẫn nộ.

Lưu Hữu Ba, khôi nguyên Nobel Hoà bình 2010.

10 tháng 12 là ngày Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền, một văn kiện với những công ước kèm theo về quyền chính trị, kinh tế, giáo dục do Liên hiệp quốc ban hành năm 1948 và được nhiều quốc gia trên thế giới phê chuẩn. Tính đến nay bản Tuyên ngôn đã 62 tuổi và đang là kim chỉ nam cho các chính phủ tham khảo để ban hành và thực thi những chính sách nhằm thăng tiến quyền căn bản của con người trên thế giới.

Cũng ngày này hàng năm ở Oslo, thủ đô Na-Uy có buổi lễ trao giải Nobel Hoà bình. Những năm nay người được giải không thể đến để và cũng không có thân nhân đi tiễn đưa họ. Chỉ có ghế dành cho khôi nguyên sẽ trống.

Số việc Ủy ban Nobel Hoà bình quyết định trao giải cho ông Lưu Hữu Ba, một nhà tranh đấu dân chủ ở Trung Quốc đang bị án tù 11 năm vì kêu gọi dân chủ hoá đất nước đông dân nhất hoàn cầu đã khiến Bắc Kinh bức bối lên án, kể cả việc hù dọa chính quyền Na-Uy trước ngày giải thưởng được công bố vào đầu tháng Mười và qua. Tuy nhiên Trung Quốc đã quyết định chỉ miễn các thảo luận với Oslo để phớt lờ.

Trung Quốc đã trở thành một cường quốc kinh tế và đang có ảnh hưởng lớn ở châu Á, châu Phi và có quan hệ thương mại ngày càng phát triển với châu Âu, châu Mỹ, những phần này càng gây lo ngại cho lãnh đạo nước này trước việc Lưu Hữu Ba được trao giải chỉ làm trò cớ cho chính phủ các nước do dân chủ. Những quốc gia này giải lãnh đạo đấu tranh vì quyền quyết định của Ủy ban Nobel Hoà bình là một quyết định hoàn toàn độc lập, chính quyền Oslo không có sự ép gì liên quan đến việc trao giải và cũng không thể can thiệp được vào việc chọn hay không chọn một nhân vật hay tổ chức trong số những ứng viên đã được đề nghị cho giải thưởng cao quý này. Với sự vắng mặt của người được giải và sự kiện không có cái đi tiễn là một điều gây chú ý. Kể từ năm 1936, khi Nazi ngăn cấm người được giải đi Oslo, đây là lần đầu tiên chiếc ghế dành cho khôi nguyên Nobel Hoà bình lại bị bỏ trống.

Trong quá khứ đã có những khôi nguyên không thể đến vì hoàn cảnh và điều kiện chính trị

thì quốc gia này người được giải sinh sống. Nhà trẻ ng hợp khoa học gia Liên-Xô Andrei Sakharov vào năm 1975, lãnh đạo Công đoàn Đoàn kết Ba Lan Lech Walesa năm 1983 hay nhà tranh đấu cho dân chủ Myanmar là bà Aung San Suu Kyi năm 1991. Dù không được phép rời quê nhà đi Na-Uy như người, hay vì lo sợ ra đi sẽ không có cơ hội trở về nguyên quán, nhưng người được trao giải vẫn có thể giải đi đến là người phải ng hay thân nhân thay mặt đi.

Trẻ ng hợp Lưu Hiếu Ba thì đã bị chính quyền Bắc Kinh gay gắt làm khó. Ngay sau khi giải thưởng được công bố, vợ ông được phép đi thăm để thông báo cho công còn trong tù và sau đó bà đã bị giam lỏng. Mọi liên lạc của vợ ông và anh em trong gia đình với thi giải bên ngoài bị cắt đứt. Nhà nước đã không cho phép bà hay bất cứ người thân nào, kể cả những người đã đồng ý với Lưu Hiếu Ba ký tên vào Linh bát Hiên công kêu gọi dân chủ hoá Trung Quốc, có cơ hội rời quê hương vì e ngại họ có thể thay mặt Lưu Hiếu Ba như người hoặc chỉ để tham dự buổi lễ tổ chức tại thủ phủ Oslo vào ngày 10.12.

Bài u tình tại San Francisco phản đối Trung Quốc vi phạm nhân quyền trong dịp Thế vận hội Beijing 2008 (của Bùi Văn Phú)

Trung Quốc còn tổ chức áp lực với nhiều quốc gia để chính phủ các nước tẩy chay buổi lễ. Trong số 65 đội đến từ các quốc gia được mời, 19 chính phủ cho biết họ sẽ không gửi đội tuyển, trong đó có Việt Nam, Philippines, Cuba, Pakistan, Russia, Sudan, Tunisia, Venezuela, Egypt.

Bộ ngoại giao hình thức phản đối khác, chính quyền Trung Quốc vừa lập ra giải Hoà bình Khổng Tử và người được ưu tiên được chọn là Liên Chan, cựu phó tổng thống Đài Loan.

Nhìn lại lịch sử giải Nobel Hoà bình, những khôi nguyên ít nhiều cũng đã giúp thăng tiến nhân quyền, bình đẳng, hoà bình, dân chủ cho đất nước của họ. Hoa Kỳ có Martin Luther King Jr., Ba Lan có Lech Walesa, Nam Hàn có Kim Dae-jung, Nam Phi có Giám mục Desmond Tutu, Nga thì có Andrei Sakharov và Mikhail Gorbachev. Hay nếu chúng ta có dân chủ, thì khôi nguyên của giải cũng như người được thưởng giải nhìn vào và quan tâm đến những vấn đề của người dân nơi đó như trẻ ng hợp bà Aung San Suu Kyi của Myanmar.

Trung Quốc muốn trở thành cường quốc, hoà nhập với thế giới thì không thể tiếp tục chà đạp những quyền căn bản của con người, trong đó có tự do phát biểu chính kiến. Những người công nhân còn lại, trong đó có Trung Quốc, người dân thế ng bị kết tội “âm mưu lật đổ chính quyền nhân dân” khi họ lên tiếng phát biểu quan điểm trái ngược với nhà nước hay đòi hỏi dân chủ, cải cách chính trị.

Quyết định nh của Ủy ban Nobel Hoà bình khi trao giải cho Lưu Hiếu Ba không phải là một sự “can thiệp thô bạo vào nội bộ Trung Quốc” hay là “trò hề nhảm nhí của Trung Quốc” như quan chức Bắc Kinh lên tiếng phản bác.

Với giải Nobel Hoà bình trao cho nhà tranh đấu dân chủ Lưu Hiếu Ba, phát triển kinh tế của

Trung Quốc có tăng trưởng thì nhân quyển n đó cũng sẽ được thể hiện. Dù Bảc Kinh có thích chuyện này hay không.

© 2010 Buivanphu.wordpress.com